

[Kirsten Lee]

tiativer over for de tre grupper af vold. Derfor ville det være nyttigt at se deres indbyrdes størrelse.

Justitsministeren fremkom for nylig med nogle interessante udtalelser i pressen, der, såfremt jeg forstod dem ret, gik ud på, at politiet, når det blev tilkaldt til husspektakler, skulle have mulighed for at rejse sigtelse, selv om ingen ønskede at anmelde. Om mænd bliver mindre voldelige over for deres hustruer af den grund, ved jeg ikke, men vi kunne måske få adgang til de familier og også foretage en behandlingsorienteret indsats. Alkoholproblemer er ikke sjældne i disse familier. Politiet kender dem godt, behandlingssystemet i langt mindre udstrækning.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil overveje at opdele gruppen af vold mod sagesløs m.v., sådan at vi får et mere nuanceret talmateriale.

Den anden del af dette lovforslag – der omhandler skærpelse af straffen for salg af børnepornografisk materiale – er vi også enige i. Straffen for at sælge børnepornografi skal skærpes, selv om antallet af domme i de senere år er på det nærmeste nul. Vi kan naturligvis ikke acceptere, at børn misbruges seksuelt, som det sker i forbindelse med filmoptagelser. Vi er bekymrede over det seksuelle misbrug af børn, der er muliggjort i forbindelse med, at enhver kan købe sig et videokamera og producere børneporno inden for hjemmets fire vægge. Men fantasien rækker desværre ikke til at se, hvad vi kan gøre for at forhindre den slags seksuelle overgreb mod børn.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Jette Pors (CD):

Det lovforslag, som førstebehandles i dag, omhandler et meget følelsesladet emne for langt de fleste mennesker.

Ingen skal være i tvivl om, at alle i CD's gruppe tager afstand fra alle former for børnepornografi, og vi er parate til at støtte enhver lovgivning, der har til formål at forhindre eller begrænse børnepornografi under enhver form. Et land, der ikke ad lovgivningens vej sætter beskyttelsen af børn i højsædet og specielt da i disse sager, kan ikke i mine øjne kaldes et civiliseret samfund. Vi tager afstand fra børnepornografien, hvad enten den så foregår på det private plan eller på det kommercielle plan.

Med hensyn til aldersgrænseproblemet må vi nok erkende, at en 15-års-grænse er mere realistisk end f.eks. 18-års-grænsen. Jeg har selv 16 års skolegerning på bagen, og det er min erfaring, at unge på 15 år er mere modne, end vi var, da jeg var ung. Men omvendt kan man forsvare de 18 år som aldersgrænse, når det drejer sig om pornografi. Det må udvalget i det kommende arbejde drøfte nøje og finde en løsning på, som alle kan leve med.

Med hensyn til strafferammen er vi i CD villige til en yderligere skærpelse end de seks måneder, men det kan jeg forstå også skal bearbejdes i udvalget.

Jeg har endnu ikke nævnt fotografisk børnepornografi, men ingen kan vel være i tvivl om, at vi også på dette område ønsker skærpede straffe. Den slags fotografering har jo det kede-lige formål, at billederne skal bruges til fremvisning og salg på børns bekostning, børn, som ofte bliver psykisk nedbrudt for resten af deres dage. Hvis borgerne skal have tillid til retssystemet, og det skal vi have, så er her et punkt, hvor det bør opleves som helt naturligt at skærpe konsekvenserne for den eller de personer, der på denne måde misbruger mindreårige.

Op så CD's synspunkt på den anden del af lovforslaget, vedrørende straffelovens voldsbestemmelser: Mange borgere har i de sidste par år både i skrift og i tale tilkendegivet utilfredshed med hensyn til manglende konsekvens i straffebestemmelserne, når det drejer sig om vold mod sagesløs, hvad enten voldsmanden slår eller sparkes eller måske oven i købet anvender en eller anden form for våben. Det vinder sympati ikke kun i CD, men hos en lang række mennesker, at loven nu tilsyneladende kan blive ændret, så grove voldsforbrydere står til skærpet straf.

Jeg kan på CD's vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg afslører næppe nogen hemmelighed, når jeg på Kristeligt Folkepartis vegne udtrykker stor tilfredshed med, at strafferammen bliver skærpet i forbindelse med børnepornografi.

Op gennem halvårerne vendte vi os i Kristeligt Folkeparti gang på gang imod fremstilling og salg af børnepornografi, men først i 1980 lykkedes det os at vinde så meget gehør for vore synspunkter, at vi fik indført et forbud.